

منوی گزینه‌های بوت پیشرفته (Advanced Boot Options)

برای تعمیر و بازسازی ویندوز ۷

دستیابی منوی **Advanced Boot Options** در حالت پی‌سی‌های چندبوتی _ که از منوی گزینه‌های سیستم‌عامل ویندوز بهره می‌گیرند _ متفاوت است. به عنوان مثال، شاید کامپیوتر شما از قبل **ویندوز اکس‌پی** را داشته است و بعدها **ویندوز ۷** را بر روی یک دیسک سخت یا پارتیشن مجزا اضافه کرده‌اید (پارتیشن بخش رزرو شده‌ای بر روی دیسک سخت است که به صورت یک واحد ذخیره‌گر مستقل عمل می‌کند). در چنین وضعیتی، اضافه کردن سیستم‌عامل جدید باعث ایجاد یک منوی بوت می‌شود، که به شما امکان می‌دهد یکی از دو یا چند سیستم‌عامل را برای جلسه کامپیوتری خود انتخاب کنید.

برای دستیابی منوی **Advanced Boot Options** در یک سیستم چندبوتی، مثلاً حاوی **ویندوز اکس‌پی** و **ویندوز ۷**، اجازه بدهید که ابتدا منوی بوت ظاهر شود. در انتهای این منو، عبارت «برای رفع اشکال و گزینه‌های راه‌اندازی پیشرفته ویندوز، کلید **F8** را بزنید» را خواهید دید. اگر کلید **F8** را بزنید، منوی گزینه‌های بوت پیشرفته ویندوز به نمایش درخواهد آمد. با کلیدهای پیکانی، سیستم‌عامل موردنظر خود را انتخاب کنید، و سپس کلید **F8** را بزنید. این کار باعث می‌شود منوی **Advanced Boot Options** برای سیستم‌عامل انتخابی ظاهر شود.

اما اگر در کامپیوترتان فقط یک سیستم‌عامل **ویندوز ۷** نصب شده باشد، با نگاه داشتن کلید **F8** (یا زدن مکرر آن در فاصله‌های یک‌ثانیه به یک‌ثانیه) به هنگام بوت شدن کامپیوتر می‌توانید به منوی **Advanced Boot Options** دسترسی پیدا کنید. هرگاه کامپیوتر این کلیدزنی را تشخیص بدهد، **ویندوز ۷** منوی گزینه‌های بوت پیشرفته را به نمایش درمی‌آورد.

اگر با اشکالاتی در **ویندوز ۷** مواجه هستید، یکی از ابزار اصلی در اختیار شما منوی **Advanced Boot Options** (منوی گزینه‌های بوت پیشرفته) است. اگر آن را دستیابی کنید، این منو پیش از آن که ویندوز بار شود ظاهر می‌شود، و به شما امکان می‌دهد که دقیقاً مشخص کنید که چگونه می‌خواهید عملیات بارشدن سیستم‌عامل انجام بگیرد. چندین حالت راه‌اندازی در منوی **Advanced Boot Options** فراهم شده است، آنها طوری طراحی شده‌اند که در رفع اشکال به شما کمک کنند.

منوی گزینه‌های بوت پیشرفته در نگارش‌های مختلف ویندوز نام‌های مختلفی دارد. اما همه آنها امکانات رفع اشکال مشابهی دارند. در این مقاله به منوی گزینه‌های بوت پیشرفته در **ویندوز ۷** خواهیم پرداخت.

یادآوری: گزینه **Safe Mode** را جداگانه در انتهای مقاله بررسی خواهیم کرد.

دستیابی خودکار و دستیابی چندبوتی

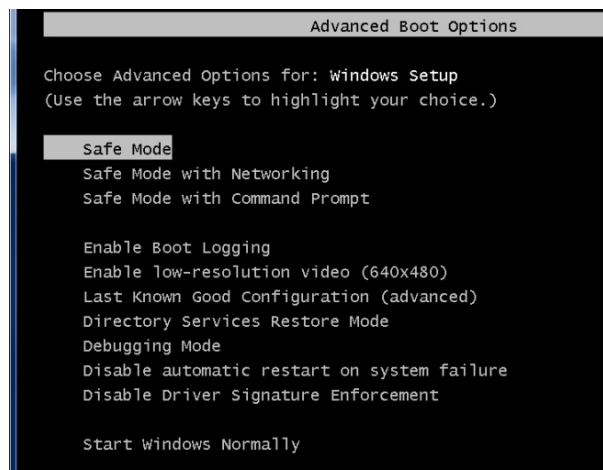
روش‌های دستیابی منوی گزینه‌های بوت پیشرفته در نگارش‌های مختلف ویندوز متفاوت است، اما دو حالت خاص وجود دارد که در آنها از روش‌های استاندارد استفاده نمی‌شود. اولی دستیابی خودکار است. اگر ویندوز تلاش به بارکردن خود کند اما موفق نشود، منوی **Advanced Boot Options** به طور خودکار در دفعه بعدی که کامپیوتر را بوت می‌کنید ظاهر خواهد شد. این عمل ویندوز برای این است که به شما بگوید که می‌داند مشکلی به وجود آمده است، و چند گزینه را در اختیار شما می‌گذارد تا مسئله را حل کنید.

اگر ویندوز ۷ عملیات بوت را کامل کند، اما بعداً با اشکال مواجه شود، دفعه بعد که سعی کنید سیستم عامل را بار کنید، با منوی **Windows Error Recovery** مواجه خواهید شد. گزینه‌های شما در اینجا بدین قرارند:

- Safe Mode
- Safe Mode With Networking
- Safe Mode With Command Prompt

Start Windows Normally

توجه داشته باشید که این منوها در همه نگرش‌های ویندوز ۷ یکسان هستند. در اینجا، ما فقط به منوی گزینه‌های پیشرفته می‌پردازیم، چون شامل همه گزینه‌های واقع در منوی Startup Recovery است.

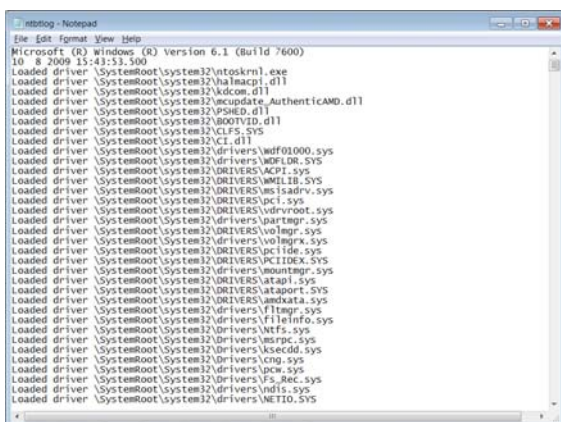
منوی گزینه‌های بوت پیشرفته ویندوز ۷

این منو شامل گزینه‌های زیر است:

Repair Your Computer

● گزینه **Repair Your Computer** فهرستی از ابزار بازسازی سیستم را به نمایش در خواهد آورد که از آنها می‌توانید برای حل مسائل راه‌اندازی کامپیوتر، تشخیص عیب، یا بازگردانی سیستم به یک حالت سالم پیشین بهره بگیرید. این گزینه فقط وقتی حاضر است که ابزارهای آن بر روی دیسک سخت کامپیوتر نصب شده باشد.

● گزینه **Enable Boot Logging** یک فایل به نام **ntbtlog.txt** می‌سازد که همه ران‌گرها^۱ یا دستگاه‌رانی‌هایی را که در زمان راه‌اندازی نصب می‌شوند فهرست می‌کند. این گزینه برای رفع اشکال پیشرفته سودمند است.

- Safe Mode
- Safe Mode with Networking
- Safe Mode with Command Prompt

- Enable Boot Logging
- Enable low-resolution video (640x480)
- Last Known Good Configuration (advanced)
- Directory Services Restore Mode
- Debugging Mode
- Disable automatic restart on system failure
- Disable Driver Signature Enforcement

Start Windows Normally

اگر ویندوز ۷ بخشی از عملیات بوت را انجام دهد اما با اشکال مواجه شود، دفعه بعد که سعی کنید سیستم عامل را بار کنید، با منوی **Windows Error Recovery** مواجه خواهید شد. گزینه‌های شما در اینجا بدین قرارند:

Launch Startup Repair

که به شما کمک می‌کند مسائل راه‌اندازی را حل کنید.

Start Windows Normally

¹ driver

ویندوز ۷ به وجود آورده‌اید بار می‌کند، اما تغییراتی را که بعد از آخرین بوت موفقیت‌آمیز ایجاد کرده‌اید حذف می‌کند. Safe Mode برای ایجاد تغییرات است، در حالی که Last Known Good Configuration یک تلاش یک‌سویه برای تعمیر سیستم‌عامل است.

● اگر مدیر سیستم‌های مسئول یک کنترل‌کننده دامنه (domain controller) باشید، گزینه **Directory Services Restore Mode** را مفید خواهید یافت. به شما امکان می‌دهد که سرویس دیرکتوری برای یک کنترل‌کننده دامنه، مانند یک خدمات‌دهنده (server) ویندوز ۷ سطح بالا را که گروهی از خدمات‌دهنده‌های دیگر را کنترل می‌کند تعمیر کنید. به خصوص، به مدیران امکان می‌دهد که دیرکتوری SYSVOL را بازگردانی کنند، که حاوی فایل‌های عمومی برای دامنه مزبور است، به همراه سرویس Active Directory، که اطلاعاتی دربارهٔ آبجکت‌های قابل جستجو بر روی شبکه (شامل کاربران و منابع اشتراکی) را ذخیره می‌کند. اما اگر مسئول یک خدمات‌دهنده دامنه باشید، به این فرمان نیاز نخواهید داشت.

● سرانجام، گزینه **Debugging Mode** ویندوز ۷ را در یک حالت ویژه طراحی شده برای اهداف اشکال‌زدایی هسته ویندوز ۷ راه‌اندازی می‌کند. هیچ دلیلی برای استفاده از این گزینه نخواهید داشت، مگر آن که یک برنامه‌ساز سیستم‌ها یا یک هکر پیشرفته باشید.

● اگر گزینه **Disable automatic restart on system failure** انتخاب شود، ویندوز دیگر مجاز نخواهد بود که در صورت وقوع خطایی که ویندوز را از کار می‌اندازد به طور خودکار بوت کند.

● گزینه **Disable Driver Signature Enforcement** رانش‌گرهایی که گواهی نادرست دارند امکان می‌دهد که نصب شوند.

● گزینه **Start Windows Normally** ویندوز را در حالت معمول آن راه‌اندازی می‌کند.

● گزینه **Enable low-resolution video (640×480)** ویندوز ۷ به شما کمک می‌کند که مسائل رانش‌گرها یا دستگاه‌های ویدئویی را حل کنید. اگر دستگاه‌های ویدئویی خود را روزآمد کرده باشید و ویندوز ۷ با آن سازگار نباشد (مثلاً اگر نمایش ضعیف باشد یا هیچ صفحه‌ای را اصلاً بر روی نمایشگر نبینید)، انتخاب **Enable low-resolution video** ویندوز ۷ را با رانش‌گر استاندارد VGA راه‌اندازی خواهد کرد. این رانش‌گر شبیه به همان رانش‌گری است که ویندوز ۷ در حالت Safe Mode بار می‌کند، اما **Enable low-resolution video** (برخلاف Safe Mode) همهٔ رانش‌گرهای دیگر و تنظیم‌های رجیستری^۲ را نگه می‌دارد. به این ترتیب، با ویندوزی مواجه خواهید بود که زیبا به نظر نمی‌آید، اما تمام امکانات حالت معمولی را دارد.

● گزینه **Safe Mode** یک وسیلهٔ رفع‌اشکال اساسی است، اما تنها گزینهٔ راه‌اندازی یک سیستم ویندوز ۷ کژکار نیست. پیش از امتحان کردن Safe Mode، وارد منوی **گزینه‌های بوت پیشرفته** شوید و گزینه **Last Known Good Configuration** را انتخاب کنید. هر بار که ویندوز به طور عادی راه‌اندازی می‌شود، اطلاعات پیکربندی واقع در رجیستری را ذخیره می‌کند و آن را تا زمان راه‌اندازی طبیعی بعدی، ورود موفقیت‌آمیز کاربر، و یک خاموش‌سازی سالم روزآمد نمی‌کند. اگر رانش‌گر یا برنامه‌ای نصب کنید و در پی آن ویندوز ۷ درست راه‌اندازی نشود، گزینه **Last Known Good Configuration** را می‌توانید انتخاب کنید تا همهٔ تغییرات در رانش‌گرها و رجیستری سیستم را به حالت موفق قبلی بازگرداند، و در نتیجه ویندوز ۷ در بوت بعدی درست راه‌اندازی خواهد شد.

با آن که **Safe Mode** و **Last Known Good Configuration** برای کمک به شما در بازسازی ویندوز ۷ امکانات مشابهی دارند، یک اختلاف در آنها قابل ملاحظه است. Safe Mode تعدادی از رانش‌گرها و تنظیم‌های رجیستری را نادیده می‌گیرد تا نگارش پایه‌ای از سیستم‌عامل را بار کند. از سوی دیگر، **Last Known Good Configuration** نگارش کامل سیستم‌عامل، شامل همهٔ رانش‌گرها و تنظیم‌های رجیستری را که از زمان نصب

^۲ Registry

Safe Mode: قوی ترین وسیله رفع اشکال ویندوز

متداول ترین دلیل برای دستیابی منوی گزینه های بوت پیشرفته، در همه نگارش های ویندوز، بار کردن ویندوز در Safe Mode است. Safe Mode (حالت امن) دقیقاً همان است که نامش می گوید: یک وسیله امن و مطمئن راه اندازی سیستم ویندوز^۲. در این عبارت، کلمه safe به معنی پیش بینی پذیری و قطعیت است. وقتی در Safe Mode هستید سیستم کامل شما در حال اجرا نخواهد بود، اما آنچه به آن دسترسی دارید کار خواهد کرد. در Safe Mode می توانید سیستم خود را رفع اشکال کنید، پیکربندی سیستم را تنظیم کنید، برنامه ها را نصب و حذف کنید، و حتی (وقتی گزینه Safe Mode with Networking را _ در صورت موجود بودن _ انتخاب کرده باشید) از اینترنت کمک بگیرید.

Safe Mode فقط فایل ها، تنظیم ها، و رانش گره های ضروری سیستم عامل را بار می کند. به ویژه، فایل های پایه ویندوز، به همراه رانش گره های استاندارد برای صفحه کلید، موش، نمایشگر، و دیسک های سخت شما را بار می کند. رانش گره های محصول شرکت هایی به جز مایکروسافت و رانش گره های غیر ضروری ای را که پس از برپاسازی سیستم عامل نصب کرده اید معاف می کند. افزون بر این، بسیاری از تنظیم هایی را نادیده می گیرد که در رجیستری ویندوز ذخیره شده است. در مقابل، نگارش حداقلی از ویندوز را بار می کند.

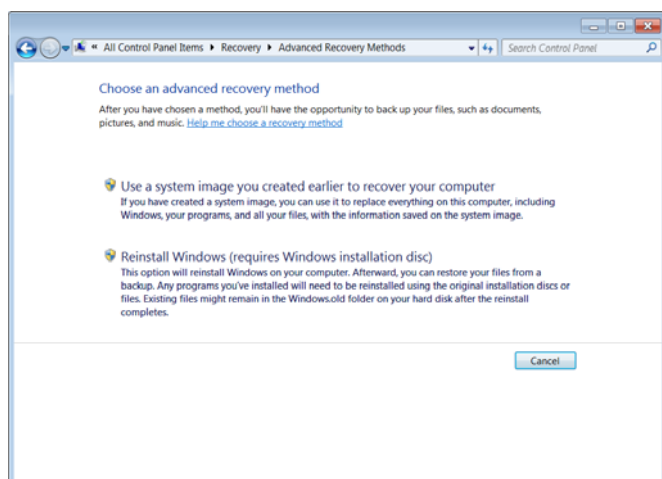
به عنوان مثال، اگر یک رانش گر ویدئویی جدید نصب کرده باشید، و نمایشگر شما پس از بازراه اندازی ویندوز درست عمل نکند، ورود به Safe Mode به ویندوز می گوید که سیستم عامل را با استفاده از رانش گره های ویدئویی استاندارد بار کند، و رانش گرهایی را که به تازگی نصب شده است نادیده بگیرد. در Safe Mode، آن رانش گره ها را می توانید حذف، و سپس نگارش های قبلی آنها را نصب کنید (یا به ویندوز امکان بدهید خودش رانش گره ها را برای خودش انتخاب کند).

با انتخاب گزینه Safe Mode With Networking بهترین نتایج را می توانید از Safe Mode بگیرید. این گزینه ویندوز را با همان پیکربندی حداقل در Safe Mode استاندارد بار می کند، با این تفاوت

که شامل زیرسیستم های شبکه، مانند پروتوکل های شبکه TCP/IP^۳ است که به شما امکان می دهند با اینترنت ارتباط برقرار کنید. این حالت به ویژه برای دریافت رانش گره های روزآمد از اینترنت مفید است که به وسیله آنها می توانید بعضی از اشکالات سیستم را نیز حل کنید. هنگامی که ویندوز^۲ درست کار نمی کند، ورود به این حالت می تواند به شما امکان بدهد که ایمیل های خود را بررسی کنید، و یا به شبکه اداری خود وصل شوید.

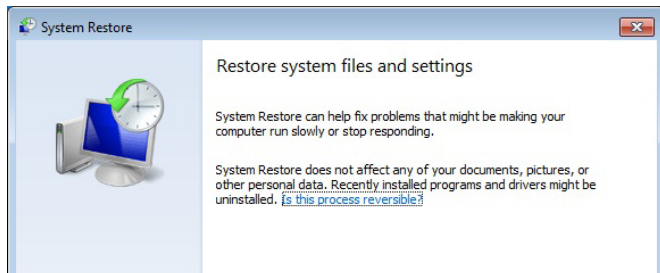
هنگامی که در Safe Mode هستید، ابزارهای متعددی برای رفع اشکال در اختیار دارید:

- اگر گزینه Safe Mode With Networking را انتخاب کرده باشید، می توانید برای یافتن پاسخ به جستجوی اینترنت بپردازید.
- استفاده از Recovery. از Recovery برای بازگردانی سیستم به یک حالت سالم پیشین، یا بازگردانی محتویات دیسک سخت از روی یک نسخه پشتیبان می توانید بهره بگیرید. ویندوز را از روی یک عکس بازسازی نصب شده بر روی دیسک سخت می توانید از نو نصب کنید. برای دستیابی Recovery، کلمه recovery را در کادر Search منوی Start تایپ کنید و روی Recovery کلیک کنید. سپس، روی Advanced Recovery methods کلیک کنید.

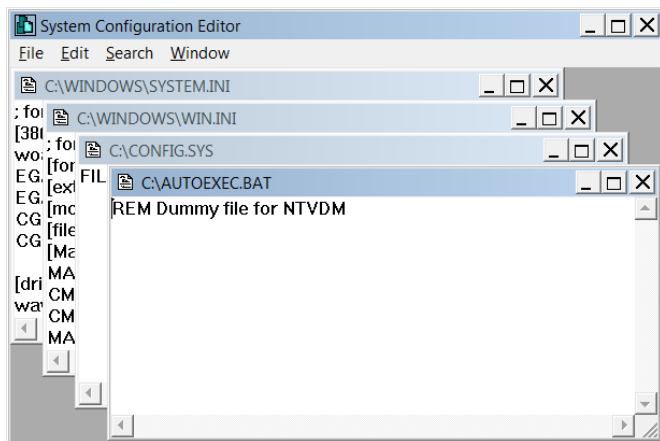

³ Transmission Control Protocol/Internet Protocol

برنامه‌های System Restore، Accessories، All Programs و System Tools، برنامه‌ها را اجرا در آورید و System Restore را خواهید یافت. آن را به اجرا در آورید و دستورالعمل‌هایی را که نشان می‌دهد دنبال کنید تا بتوانید سیستم را به یک پیکربندی سالم یک تاریخ قبلی بازگردانید.

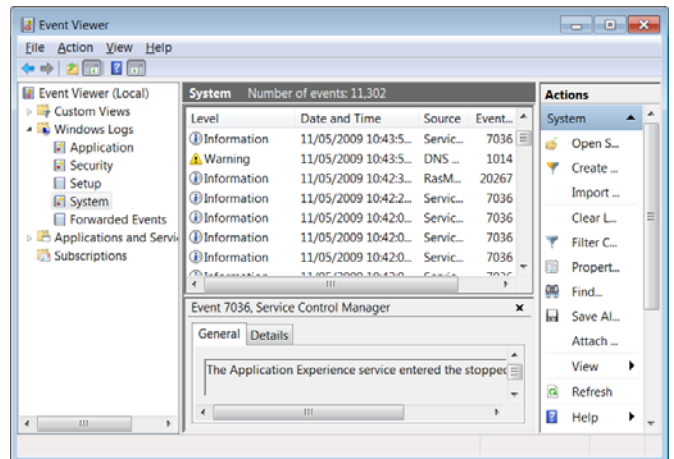

• در داخل Safe Mode، همچنین می‌توانید به برنامه‌های خدماتی System Configuration Editor (انتخاب Start و بعد تایپ Sysedit در کادر Search، و زدن کلید Enter) نیز دسترسی پیدا کنید. این برنامه چهار فایل پیکربندی (Autoexec.bat، Config.sys، System.ini و Win.ini) را در یک ویرایشگر متنی کوچک باز می‌کند. اگر روی کار با این فایل‌ها تجربه داشته باشید، قادر خواهید بود که سیستم، برنامه، و تنظیم‌های رانش‌گرها را در داخل آنها تغییر بدهید.

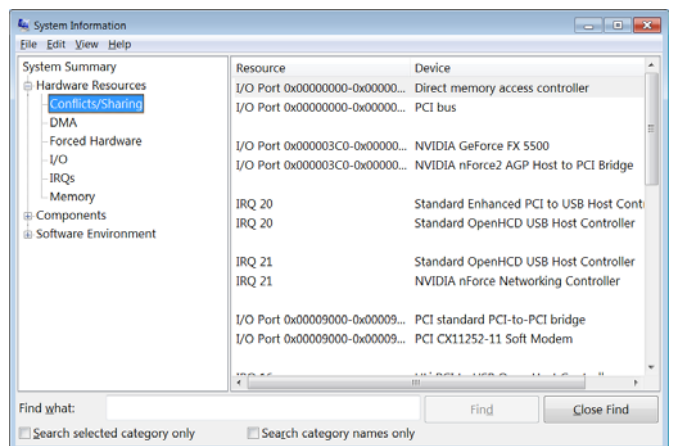

اگر این فایل‌ها برای شما تازه باشند، بهترین ترفند استفاده از آنها، پیدا کردن مواردی است که به برنامه‌ها یا رانش‌گرهای مسئله‌دار ارجاع می‌کنند، سپس این موارد مسئله‌دار را حذف کنید، و فایل را ذخیره کنید. اما پیش از آن که چیزی را تغییر بدهید، یک کپی از آنها تهیه کنید تا در صورت لزوم بتوانید آنها را بازیابی کنید.

• استفاده از برنامه Event Viewer از Event Viewer برای دیدن رویدادهای برنامه‌ای و سیستمی می‌تواند بهره‌برگیرید. برای دستیابی Event Viewer، عبارت event viewer را در کادر Search منوی Start تایپ کنید و روی Event Viewer کلیک کنید.

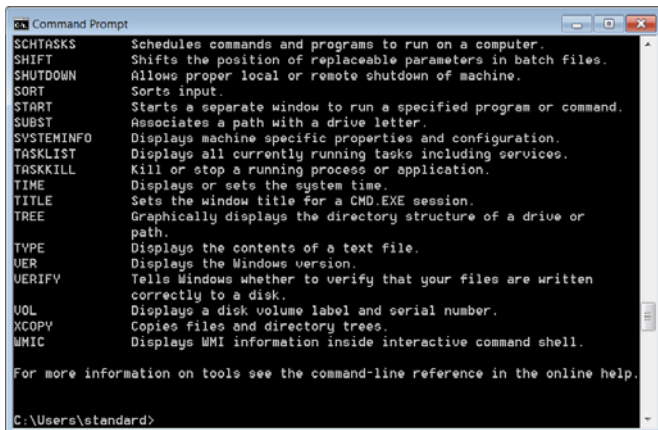
• از برنامه‌های خدماتی System Information (قابل دستیابی با Start، Accessories، All Programs، System Tools) می‌توانید برای مشخص کردن تداخل‌ها و یافتن اطلاعات فنی دقیق درباره‌ی پی‌سی خود بهره‌برگیرید. منوی Hardware Resources را در بخش چپ پنجره System Information باز کنید و روی مورد Conflicts/Sharing کلیک کنید. در اینجا، فهرستی از منابع مشترک به نمایش در می‌آید، و اگر استفاده مشترک باعث یک تداخل سیستمی شده باشد، یک هشدار را خواهید دید.

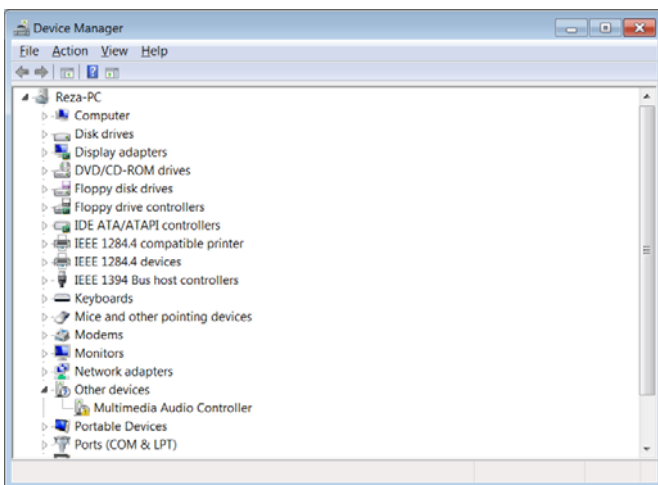
• همچنین از Safe Mode می‌توانید برای دستیابی System Restore بهره‌برگیرید. با باز کردن منوی Start،

کاربردی باشید، این گمان در شما تقویت می‌شود که آن وصله مقصر است و می‌توانید آن وصله را نصب‌زدایی کنید.

• استفاده از **Command Prompt**. کاربران پیشرفته می‌توانند از پنجره **Command Prompt** برای استفاده از فرمان‌های رفع اشکال بهره بگیرند.

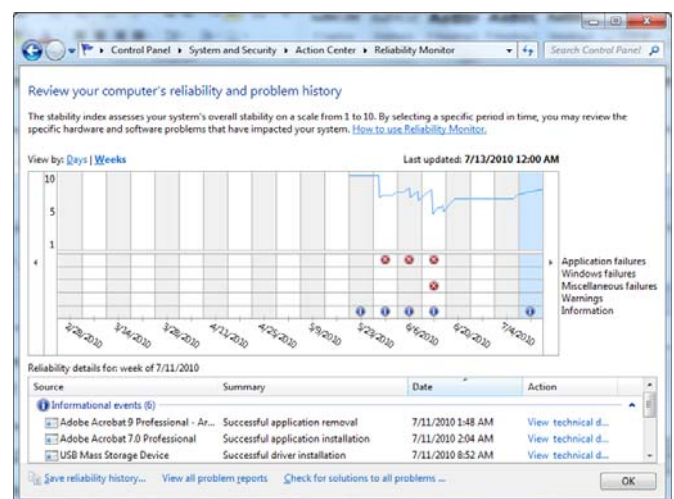

• اگر همه این کارها و امکانات، مسئله شما را حل نکردند، موقع کار مستقیم با سخت‌افزار از طریق **Device Manager** به هنگام اجرای **Safe Mode** است. منوی **Start** را باز کنید، روی **Control Panel**، بعد روی **System And Security**، و بعد تحت **System** روی **Device Manager** کلیک کنید.

در **Device Manager**، وسیله‌ای را پیدا کنید که حدس می‌زنید ممکن است علت مسئله باشد، مانند وسیله‌ای که به‌تازگی نصب کرده‌اید، و روی آن کلیک-راست و **Properties** را انتخاب کنید. روی **Change Settings** کلیک کنید و در صفحه **Driver** روی

• از **Reliability Monitor** استفاده کنید. برنامه سودمند **Reliability Monitor** در **Action Center** است که از طریق **Control Panel** قابل دستیابی است. (در **Action Center** گزینه **Maintenance** را باز کنید و روی **View Reliability History** کلیک کنید). همچنان که از نام این برنامه پیداست، کارآمدی **ویندوز** را بهتر نمی‌کند، اما کلیدهایی در اختیار شما می‌گذارد که می‌تواند به شما کمک کند که مسائل برنامه‌های کاربردی **ویندوز** را پیدا کنید و برای آن مسائل راه‌حلهایی بیابید که **ویندوز** در آینده بهتر عمل کند. **ویندوز** برای قابلیت اعتماد (reliability) کل سیستم امتیازی بین ۱ (کمترین قابلیت اعتماد) تا ۱۰ را می‌دهد. پس از نصب پاک^۴ **ویندوز ۷** از امتیاز ۱۰ یک عکس بگیرید، چون احتمالاً آخرین باری خواهد بود که آن را خواهید دید.

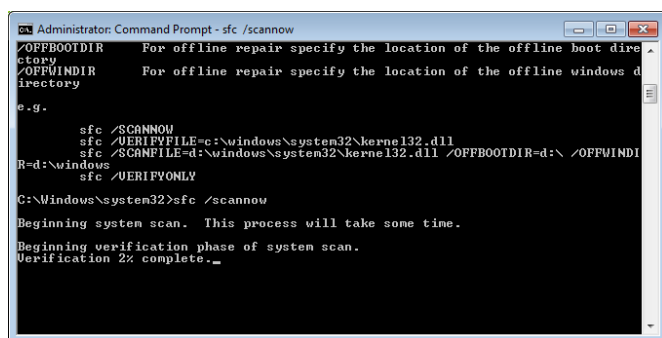
اگر تعداد ناپایداری‌های **ویندوز** زیاد شده باشد از **Reliability Monitor** برای پیدا کردن علت بهره بگیرید.

نمودار خطی و امتیازهای عددی اطلاعات زیادی به شما نمی‌دهند، به جز آن که شما را نگران کنند. علامت‌های تأییدکننده صحت رویدادهای اطلاعاتی، که با شکل **i** در یک دایره آبی به نمایش در می‌آیند سودمندترند. توجه به زیاد شدن تعداد عیب‌های برنامه‌های کاربردی شما را به طرف یافتن عیب هدایت می‌کند. به عنوان مثال، اگر ببینید که **ویندوز** در روز دوشنبه یک وصله روزآمدساز امنیتی نصب کرده است و پس از آن شاهد افزایش تعداد مسئله‌های برنامه‌های

⁴ clean installation

مسئله‌ای در آن فایل‌ها می‌تواند مشکلی جدی در پی‌سی شما به وجود بیاورد. برنامه System File Checker، این فایل‌ها را از لحاظ خرابی و مسائل دیگر بررسی می‌کند و در صورت لزوم به جای آنها نسخه‌های اصلی و سالم را قرار می‌دهد. این برنامه به ویژه در زمان‌هایی سودمند است که با رجیستری (registry) زیاد ور می‌روید یا اصلاحات مشابه انجام می‌دهید، زیرا چنین تغییراتی می‌تواند فایل‌های سیستمی را خراب کند.

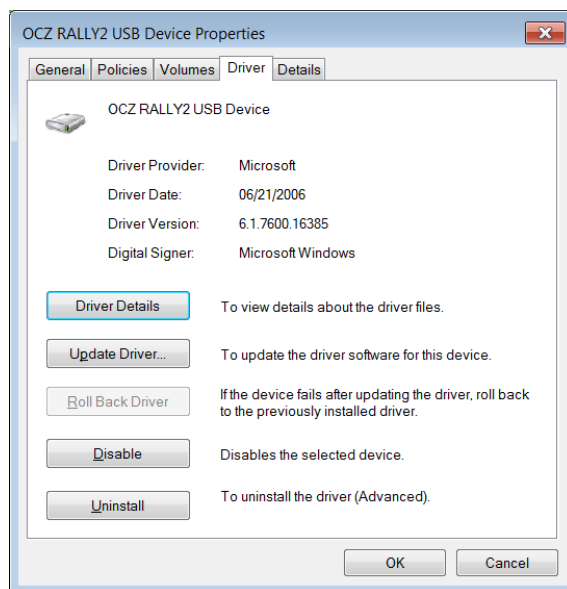
سیستم را بازراه‌اندازی کنید، به منوی گزینه‌های بوت پیشرفته وارد شوید، و گزینه Safe Mode With Command Prompt را انتخاب کنید. برای اجرای System File Checker، باید از طریق یک حساب مدیریتی (administrative) وارد کامپیوتر شوید. برای بررسی همه فایل‌های سیستمی محافظت‌شده خود، پنجره سطر فرمانی را باز کنید، سپس، در نشانه فرمان، عبارت sfc /scannow را تایپ کنید و کلید Enter را بزنید. برنامه System File Checker به اجرا در خواهد آمد و سعی خواهد کرد که تنظیم‌های نادرست را پیدا و تعمیر کند.

این برنامه اطلاعات خود را از نسخه‌های پشتیبان فایل‌های سیستمی و تنظیم‌های رجیستری‌ای که روزی یک‌بار به هنگام راه‌اندازی‌های سالم کامپیوتر گردآوری می‌شود به دست می‌آورد. ممکن است از شما خواسته شود که دی‌وی‌دی نصب ویندوز ۷ خود را برای کپی کردن فایل‌ها در دیسک سخت در دیسک‌ران دی‌وی‌دی قرار دهید.

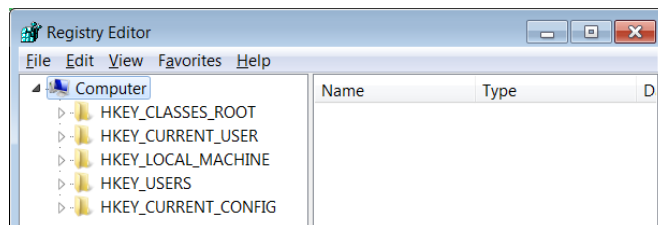
همچنین System File Checker را می‌توانید برای بررسی فایل‌های محافظت‌شده بدون اجرای عملیات تعمیر به کار بگیرید. برای این کار، عبارت sfc /verifyonly را تایپ کنید، و سپس کلید Enter را بزنید. □

Disable کلیک کنید و این وسیله را غیرفعال کنید. سپس، کامپیوتر را از نو در حالت معمولی (نرمال) راه‌اندازی کنید. اگر حالا سیستم شما درست کار کند، مسئله را کشف کرده‌اید. سیستم خود را می‌توانید خاموش کنید، سخت‌افزار مسئله‌دار را از کامپیوتر خارج کنید، و در مورد مسئله به‌وجودآمده با سازنده سخت‌افزار تماس بگیرید.

اگر بازهم کامپیوتر شما درست راه‌اندازی نشد، دو علت احتمالی عبارتند از یک تداخل سخت‌افزاری یا یک مسئله رجیستری. برای اطلاعات بیشتر به مقالات دیگر تعمیر ویندوز ۷ ما مراجعه کنید. اما پیش از تلاش برای تصحیح یک تداخل سخت‌افزاری مظنون، مسائل رجیستری را می‌توانید بررسی کنید.

• استفاده از برنامه Registry Editor. کاربران پیشرفته می‌توانند از برنامه Registry Editor برای تغییر دادن فایل‌های رجیستری بهره بگیرند.

• استفاده از برنامه System File Checker. فایل‌های سیستمی محافظت‌شده قلب محیط ویندوز شما را تشکیل می‌دهند، و هر